

Seguretat laboral
**El fum encara envaeix
el sector de l'hostaleria**
A FONS PÀGINES 1 a 3

Peru Sasia
**“La banca ètica finança
accions socials positives”**
MIRALLS | ENTREVISTA PÀGINES 4 i 5

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

d N182

5 de maig de 2010

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

Arrenca la campanya dels
mocadors vermells contra
el racisme **Pàg. 8**

Les mobilitzacions eviten que tres centres es quedin sense batxillerat

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 10

Després de la Marxa per l'Ensenyament, el Departament d'Educació fa públic que no eliminarà aquests estudis a tres centres del Raval, Nou Barris i Sants

ALBERT GARCIA

La vuitena planta de l'edifici sindical de la Via Laietana està en litigi i l'Estat, finalment, l'ha cedida a CC00, tot i que la CGT la reclamava des de fa anys.

L'1 de Maig anticapitalista passa a l'acció

ESTIRANT DEL FIL · PÀGINES 2-3

enguany la celebració del dia del treball va viure una jornada d'ac-

ció més intensa que en d'altres ocasions. A Barcelona, la manifestació de la Campanya contra l'Europa del Capital, la Guerra i la Crisi va aplegar

prop de 4.000 persones i va donar pas a l'ocupació d'un hotel de luxe ubicat al passeig de Gràcia. Les protestes de Girona, València i Terrassa també

van prendre un marcat caire combatiu. La processó unitària de CC00 i UGT va reunir unes 1.700 persones segons l'agència EFE.

La violència estatal assola Mèxic

ESTIRANT DEL FIL · PÀGINES 24 i 25

Barbara Zamora, advocada defensora dels drets humans,

manifesta que, a Mèxic, es viu una guerra contra la població i no contra la delinqüència. Els militars mexicans maten gent cada dia.

El circ social és una eina de transformació

EXPRESSIONS · PÀGINA 26

L'Ateneu Popular de 9 Barris és un espai que acull i genera un

gran nombre de propostes socio-culturals relacionades amb la transformació social i una d'elles pren forma amb el circ.

L'empresa del tramvia finança la consulta de la Diagonal per poder fer negoci

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 7

Empreses integrades a la UTE del TRAM pretenen aconseguir adjudicacions multimilionàries amb la remodelació de l'avinguda Diagonal.

El Túnel del Cadí va costar 106 milions d'euros i ja n'ha generat 315

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

Tres agents de la Divisió d'Informació són imputats pel robatori d'objectes

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 9

Un jutjat de Barcelona els crida a declarar com a inculpats en una vista durant la qual van respondre les preguntes de l'acusació des de darrere d'una bambolina que els tapava la cara.

, estirant del fil

BARCELONA · LES PROTESTES ACABEN AMB UNA QUARANTENA DE PERSONES IDENTIFICADES PER LA POLICIA I AMB UNA DETINGUDA

L'1 de Maig anticapitalista responsabilitza la banca de la crisi i ocupa un hotel de luxe

CGT, CNT, IAC i Intersindical es manifesten al matí. CCOO i UGT reuneixen 1.700 persones segons l'Agència EFE i 50.000 segons l'organització. A València i a Girona creix la participació

BRUNA MARTOS

De dalt a baix, les fotografies mostren les manifestacions de Girona i Terrassa

A Barcelona, les manifestants, un cop finalitzada la marxa, ocupen l'hotel Mandarin Oriental, situat al passeig de Gràcia

Jesús Rodríguez
redaccio@setmanaridirecta.info

La marxa anticapitalista, que des de fa tretze anys recorre el centre de Barcelona durant la tarda de l'1 de maig, enguany va prendre forma d'acció directa de denúncia contra el repartiment desigual de la riquesa. Prop de 300 persones van protagonitzar l'ocupació dels salons luxuosos i opulents de l'hotel Mandarin Oriental, ubicats al passeig de Gràcia, just davant la seu de la Borsa. Es tracta de l'establiment hotelier amb les habitacions més cares de la ciutat: dormir-hi una nit pot arribar a costar 8.000 euros, l'equivalent al sou que cobren algunes persones durant tot un any. La plantilla que treballa a l'hotel va mostrar un cert ner-

300 persones ocupen l'hotel Mandarin Oriental, on dormir-hi una nit pot arribar a costar 8.000 euros

visisme i va vetllar per protegir els objectes ornamentals caríssims que hi ha exposats a la majoria de racons de l'edifici. Tot plegat no va ser necessari, ja que la protesta només volia denunciar l'existència d'aquesta instal·lació

de luxe extrem al centre de la ciutat, mentre un 60% de la població barcelonina té sous per sota dels 1.000 euros mensuals. Van desplegar banderoles i cartells mentre cridaven a l'uníson "A-anti-anticapitalistes!". L'accés al Mandarin Oriental es va materialitzar mitjançant una veritable burla del dispositiu policial dels Mossos d'Esquadra, que s'estenia per gran part del passeig de Gràcia. Els agents es van haver de rendir davant uns fets consumats i es van limitar a esperar que el gruix de manifestants abandonés voluntàriament l'hotel. La sortida es va fer enmig dels aplaudiments del miler de persones que encara esperaven a l'exterior, 20 minuts més tard. L'actitud policial, un cop la gent va haver sortit del recinte luxós, va patir un canvi substancial. Els furgons d'antidisturbis van fer batudes pel barri del Raval i el sud de l'Eixample, van aturar suposades manifestants i les van escorcollar i identificar. Una d'aquestes persones va ser detinguda sota l'acusació d'un delicte de desordres públics, va ser traslladada a la comissaria de Les Corts i va quedar en llibertat l'endemà al matí.

4.000 persones contra l'Europa del capital

La marxa que va desembocar en aquesta acció havia partit de la confluència entre la Via Laietana i l'avinguda de la Catedral dues hores abans. S'hi van aplegar prop de 4.000 persones i estava convocada per la Campanya Unitària Contra l'Europa del Capital, la Guerra i la Crisi. Els blocs

Deshotelar Barcelona

David Bou

La construcció o projecció de nous establiments hotelers ha esdevingut una amenaça per la vida quotidiana del veïnat del centre de Barcelona i, al mateix temps, ha potenciat el teixit associatiu i la mobilització social dels barris que s'han vist afectats per aquest fenomen. Darrerament, al barri Gòtic, s'han aconseguit dues victòries contra els plans de construcció d'hotels de luxe. La primera d'elles ha estat possible gràcies a la feina dels col·lectius que formen l'Espai Social Magdalenes, que tot i que va ser desallotjat a principis d'abril, ha aconseguit que el districte derogués la llicència d'obres -sense possibilitat de tornar-la a demanar- concedida a Hotels Ca-

principals estaven configurats per sindicats com la IAC, la Intersindical i la CNT. També hi havia organitzacions polítiques com Revolta Global o En Lluita, l'Espai de l'Esquerra Independentista del Barcelonès, assemblees de suport a les persones migrades sense papers i a les persones aturades, grups i assemblees de barri, comitès locals contra la crisi i centenars de persones a títol individual. Durant el recorregut, es va fer una aturada davant del Palau de la Música per denunciar el doble raser de la justícia i la permissivitat amb els lobbies de poder econòmic

talonia de manera irregular perquè transformés la finca en un hotel de luxe. L'altre cas ha estat la suspensió de la tramitació urbanística de l'hotel que es pretenia construir al carrer Sant Pere Més Alt -davant el Palau de la Música-, gràcies a l'escàndol de corrupció que es va destapar arran de la detenció de Felix Millet. Posteriorment, la nova direcció del Palau va fer pública la seva decisió de renunciar al projecte. Tot i l'esperança que, en alguns casos, desperta l'assoliment dels objectius entre les entitats opositores a aquest tipus de projectes, en d'altres ocasions, l'oposició veïnal no ha aconseguit aturar la construcció d'establiments hotelers. Aquest és el cas de l'Hotel Vela -al barri de la Barceloneta-, aixecat gràcies a un procés irregular i a una interpretació dub-

arran del cas Millet. Després es va transitar fins a les portes de la Borsa de Barcelona, on es va cremar un gran bitllet d'euro i es va assenyalar la banca i les entitats financeres com a veritables culpables de la crisi i la precarització de les vides de la classe treballadora, sota el crit "Que la crisi la paguin els rics". Un cop desconvocada la marxa, es va produir l'ocupació de l'hotel de luxe.

Les xifres de CCOO i UGT

La manifestació institucional de la diada del Primer de Maig del matí, convocada per CCOO i UGT i presidida per

tosa de la llei de costes per part de l'administració local, o el de l'Hotel Barceló Raval, símbol del procés gentrificador que viu aquest entranyable barri barceloní. L'entrada en vigor d'un nou pla d'usos per Ciutat Vella, amb una vigència de quatre anys, inclou la prohibició d'obrir més hotels i pisos turístics, tot i que amaga la mobilitat de llicències com a via d'escapament dels negocis turístics i especulatius. La pressió veïnal ha aconseguit guanyar temporalment la batalla al lobby hotelier, però el problema comença a traslladar-se a d'altres indrets de la ciutat. A hores d'ara, la Universitat Lliure de Rimaia continua lluitant contra el perill de desallotjament que pesa sobre ella, ja que el propietari de l'edifici té la intenció de construir-hi un hotel.

representants governamentals com Jordi Hereu, Miquel Iceta, Jordi Miralles o Joan Herrera, va aplegar una xifra molt inferior de manifestants respecte les convocatòries anteriors. El sistema de recompte informàtic dissenyat recentment per l'Agència EFE va concloure que hi havia 1.700 persones, tot i que les centrals sindicals van donar la dada de 50.000. La Guàrdia Urbana de la ciutat en va comptar prop de 10.000. Més enllà de les dades de participació exactes, el volum que ocupava la marxa no arribava a la llargada de dues illes de cases.

El primer de maig és l'únic dia veritablement universal de la humanitat sencera, l'únic dia on coincideixen totes les històries i totes les geografies, totes les llengües i les religions i les cultures del món; però als Estats Units, el primer de maig és un dia qualsevol. Aquest dia la gent treballa normalment, i ningú, o gairebé ningú, recorda que els drets de la classe obrera no han brotat de l'orella d'una cabra, ni de la mà de Déu o de l'amo. Després de la inútil exploració de Heymarket, els meus amics em duen a conèixer la millor llibreria de la ciutat. I allí, per pura curiositat, per pura casualitat, descobreixo un vell cartell que està com esperant-me, ficat entre molts altres cartells de cinema i música rock. El cartell reproduïx un proverbi de l'Àfrica: "Fins que els lleons no tinguin els seus propis historiadors, les històries de cacera seguiran glorificant al caçador".

La desmemòria, Eduardo Galeano

, estirant del fil

València i Girona

Enfortim el treball solidari, tombem el capitalisme va ser el lema que va encapçalçar les mobilitzacions de l'1 de maig a Girona. La convocatòria, firmada pels sindicats CGT, COS i IAC, amb el suport de la Plataforma contra la Crisi i la Xarxa d'Economia Solidària, va aplegar prop de 150 persones, que es van manifestar pel centre de la ciutat. Amb consignes a favor d'una vaga general i contra la futura reforma laboral, la mobilització va transcórrer sense cap incident i es va desconvocar després de llegir el manifest.

A Terrassa, la marxa va acabar a la seu de la Cecot, on es va denunciar la manca de serveis socials

Milers de persones van eixir al carrer en una de les convocatòries del Primer de Maig més massives dels últims anys a la ciutat de València. La manifestació tenia dues parts ben diferenciades; per un costat, UGT i CCOO -que reunien la majoria de manifestants- i, per l'altre, les organitzacions anticapitalistes -Coordinadora Obrera Sindical (COS), CNT, CAT, PCPE o CGT-, que van reunir centenars de treballadors als seus blocs respectius i les associacions de persones migrades i exiliades polítiques (de Colòmbia i el Sàhara occidental).

A Tarragona i Lleida, les marxades van ser menys concorregudes que en edicions anteriors, tot i que van aplegar diversos centenars de manifestants.

Primer de Maig combatiu a Terrassa

Feia temps que la ciutat no vivia un 1 de maig com el que es va a celebrar enguany a Terrassa. L'Assemblea Popular de Terrassa -que ha atret al seu si associacions veïnals, de migrants, persones aturades i col·lectius anticapitalistes de la ciutat- va convocar la sortida de la manifestació a la plaça de Ca n'Anglada, un barri obrer i amb un percentatge alt de població migrada. La mobilització estava encapçalada pel lema *Per un primer de maig combatiu davant la crisi* i, comptant el veïnat que s'hi va afegir, va arribar al centenar de persones. Durant la marxa, enmig de l'expectació de la gent, es van cridar eslògans com "Nadiu o estrangerà, la mateixa classe obrera" o "Primera, segona, tercera generació: tots i totes filles de la immigració", a més de fer al·lusions a l'alcalde de la ciutat, Pere Navarro. A l'avinguda Barcelona, les manifestants van desplegar una pancarta amb el lema *Que la crisi que la paguin els rics* a unes obres aturades per la crisi. La marxa va acabar davant l'edifici de la Cecot, una de les patronals catalanes més fortes i, per tant, responsable de bona part de la política laboral que s'impulsa a Catalunya, en una comarca -el Vallès Occidental- on l'atur supera les 70.000 persones. A la seu de la Cecot, les manifestants van penjar tres pancartes per denunciar la manca de serveis socials bàsics i els culpables de la crisi.

BARCELONA · LA CGT ACABA L'1 DE MAIG DEFENSANT EL SEU LOCAL DAVANT L'EXPANSIONISME DE CCOO

Barricada a la vuitena planta

David Fernández

estirantdelafil@setmanaridirecta.info

La Confederació General del Treball (CGT) va acabar la diada internacional del treball amb una mobilització singular no prevista a Barcelona: la defensa dels seus locals, a la novena planta de la Via Laietana, amb el rerefons del conflicte sobre l'ús del patrimoni sindical acumulat i la intenció declarada de CCOO de fer-se amb totes les plantes de l'edifici de la Via Laietana, amb el beneplacit tàcit del Ministeri de Treball.

El conflicte es remunta a la Setmana Santa passada, quan les plantes 7 i 8 de l'edifici històric van quedar buides per la mudança de la UGT a la seva nova macro-seu, situada a la rambla del Raval. Sense cap autorització prèvia per part del Ministeri de Treball, CCOO va començar a ocupar totes dues plantes, va aixecar murs, va fer obres -que han estat denunciades davant la Guàrdia Urbana- i va tapiar la sortida d'incendis de què disposava la CGT; unes reformes que semblaven més "una fortificació militar que un local sindical", segons rebla un comunicat de la central anarcosindicalista que denuncia la *tupinada* conjunta de CCOO i el Ministeri de Treball. Finalment, però, els bombers van obligar CCOO a desbloquejar la sortida d'incendis.

Enmig d'un galimaties burocràtic irrellevant i davant els incompliments ministerials prolongats, la CGT va decidir passar a l'acció i ocupar la vuitena planta el dia 1 de maig. Des del 26 de novembre de 2007, el Ministeri de Treball s'havia compromès a atorgar-los 2.870 metres quadrats, però avui només en tenen 1.000. Quatre dies abans, el 27 d'abril, el Ministeri de Treball els havia informat que la vuitena planta no s'havia atorgat a ningú i que la cessió d'ús no es resoliria fins el

El Ministeri de Treball s'havia compromès a atorgar a la CGT 2.870 m2, però avui només en té 1.000

mes de setembre, en el marc de la Comissió Consultiva sobre Patrimoni Sindical. Però, la matinada del 2 de maig, efectius dels Mossos d'Esquadra es van presentar a la vuitena planta de l'edifici i van demanar que la desallotgessin. La CGT va exigir la documentació pertinent i, sorprenentment, la policia catalana va mostrar una resolució del Ministeri, datada el 29 d'abril, on es concedia la vuitena planta a CCOO i no es feia cap menció a la titularitat de la setena. Davant l'ordre d'adjudicació ministerial, la CGT va abandonar la vuitena planta i es va fer forta a la novena, on ha estat fent

ALBERT GARCIA

Vista de l'interior de la planta vuit, precintada per part dels Mossos d'Esquadra

guàrdia aquestes darreres nits davant el risc que "l'expansionisme de CCOO" es pugui consumir.

El conflicte, que ha mobilitzat el sindicat els dies 1, 2 i 3 de maig i ha implicat concentracions i talls de trànsit a la Via Laietana, ha desvetllat que CCOO ha fet totes les gestions necessàries per intentar quedar-se amb tot l'edifici, amb l'excusa de la reforma integral de la façana, però amb la clara voluntat de desallotjar la CGT. El dimenge 2 de maig, CCOO va arribar a dir al secretari general de la CGT Catalunya que també els farien fora de la novena planta.

El deteriorament real de la façana -l'any 2006, un desprement va ferir un vianant- i la desatenció ministerial de la seva reforma són les excuses formals adduïdes sobre un edifici -inaugurat el 1922, antiga seu de la Caixa Mútua Popular i exponent del noucentisme urbanístic inspirat en l'arquitectura comercial dels EUA- que té la façana protegida i que el Ministeri ha intentat vendre infructuosament en reiterades ocasions. Al mateix comunicat on es denuncia la prepotència de CCOO, la CGT responsabilitza directament Enrique Heras, subdirector general de Coordinació i Relacions Institucionals del Ministeri de Treball i responsable de patrimoni sindical, de la situació viscuda. La transferència definitiva de la titularitat del patrimoni sindical és una tasca governamental pendent de resolució des del llunyà 1984.

Cal recordar, també, que CCOO no manté cap relació institucional amb la CGT des del desembre de 1999, amb motiu de les jornades *Trenquem el silenci*, durant les quals van ocupar la seu de CCOO unes hores per denunciar la connivència burocràtica sindical amb les successives reformes laborals i els ulls clucs davant la creixent

ALBERT GARCIA

Assemblea de la CGT celebrada el 3 de maig per parlar de l'edifici sindical

precarietat laboral. Tot i que les jornades estaven convocades per una xarxa àmplia de col·lectius socials, CCOO va acusar directament la CGT d'estar al darrere de la protesta, amb un discurs criminalitzador.

CCOO al 22è, UGT al Raval

La situació encara és més paradoxal si tenim en compte que, properament, CCOO es traslladarà al districte del 22è, després d'haver arribat a un acord amb el Ministeri de Treball per la construcció d'un edifici -de titularitat municipal- a la confluència dels carrers Venèçuela, Provençals i Selva de Mar. L'operació immobiliària es farà a través d'una permuta amb el promotor que construeixi la nova seu.

A més, el 30 d'abril, es va inaugurar (amb la presència de José Montilla i Jordi Hereu) la nova seu de la UGT -de 9.000 metres quadrats- a la rambla del Raval, després d'una operació immobiliària no exempta de polèmica, ja que s'emmarca en l'operació especulativa de l'illa d'en Robador. Foment de Ciutat Vella SA va vendre els drets sobre la finca a l'Ajuntament, que els ha concedit a la UGT, una ope-

ració que la CGT ha qualificat de "regal de l'Ajuntament de Barcelona".

El conflicte palesa, un cop més, el tracte amb què l'Estat i els sindicats majoritaris garants de la pau social dispensen a la dissidència sindical i la voluntat de silenciar i minimitzar les crítiques contra la burocràcia sindical: 200.000 persones alliberades i 545.000 metres quadrats entre CCOO i UGT a tot l'Estat; unes subvencions anuals incrementades que, entre el gener de 2008 i el juny de 2009, van ascendir a 295 milions d'euros -49.000 milions de pessetes. Un altre símptoma de la deriva sindical que cal destacar de les darreres subvencions rebudes són els 300.000 euros atorgats pel govern basc a la UGT i CCOO per despeses d'instal·lacions de sistemes de seguretat a les seves seus. Mentre la CGT es mobilitza per defensar el seu patrimoni durant un Primer de Maig amb rerefons històric d'atur, CCOO cloïa la seva manifestació a la plaça del Rei oferint un càtering per 1.000 persones. Això sí, el menjar era de comerç just. Coses que passen, també, durant el Primer de Maig.